

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-98/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Željke Zrilić Ježek, članova vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski vaterpolski savez, OIB: 50366515350, Jarunska ulica 1, Zagreb, zastupan po opunomoćenici odvjetnici Ani Kebet, Vlačka 77, Zagreb, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, OIB: 68011638990, Trg žrtava fašizma 3, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe VŠ, OIB: [osobni identifikacijski broj], [adresa], zastupan po opunomoćenici Doroteji Marković, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Škavić & Marković, Ilica 80, Zagreb, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 22. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, KLASA: UP/II-008-07/26-01/336, URBROJ: 401-01/04-26-1 od 1. travnja 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi VŠ, OIB: [osobni identifikacijski broj], nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 1.250,00 eura, u roku od 15 dana od dana dostave ove odluke.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika od 1. travnja 2026. nalaže se tužitelju Hrvatskom vaterpolskom savezu da riješi zahtjev za pristup informacijama VŠ od 22. siječnja 2026. (ovdje zainteresirane osobe) sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama.

2. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je zainteresirana osoba uputila zahtjev na adresu Hrvatskog veslačkog saveza, a ne na adresu tužitelja pa nije jasno utvrđenje tuženika da je tužitelj zaprimio zahtjev zainteresirane osobe. Ističe da nema saznanja o tome da bi zahtjev bio upućen na njegovu adresu, jer isti nije zaprimio niti putem službene adrese elektroničke pošte niti posredno od Hrvatskog veslačkog saveza, a kako to neosnovano navodi tuženik. Nadalje ističe da nema saznanja ni o sadržaju spisa KLASA: 008-04/26-01/207 (na koji se poziva tuženik u rješenju) jer nije stranka navedenog postupka. Smatra da eventualna posredna dostava zahtjeva, putem neke druge pravne osobe, a koji zahtjev nije izravno upućen tužitelju, ne može se smatrati uredno zaprimljenim zahtjevom, jer takva dostava nije izvršena sukladno Zakonu o

općem upravnom postupku, a niti sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama. Tužitelj se poziva na odredbu članka 18. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojem korisnik ostvaruje pravo na pristup informaciji podnošenjem usmenog ili pisanog zahtjeva nadležnom tijelu, a u konkretnom slučaju kako to proizlazi iz rješenja tuženika zainteresirana osoba nije zahtjev uputila tužitelju, već ga je uputila Hrvatskom veslačkom savezu pa se dostava takvog zahtjeva ne može smatrati urednom dostavom. Zaključno navodi da se očitovao tuženika da zahtjev nije zaprimio ni putem elektroničke pošte. Iz navedenih razloga predlaže da se usvoji tužba, poništi rješenje tuženika i naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak sastava tužbe.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ističe da je iz dokumentacije spisa predmeta razvidno da je zainteresirana osoba zahtjevom za pristup informacijama koji je omaškom datiran s datumom 22. siječnja 2025., a podnesen putem elektroničke pošte 22. siječnja 2026. od tužitelja, kao tijela javne vlasti, zatražila dostavu svih bankovnih izvoda za 2025., dakle, činjenica je, da je zainteresirana osoba dana 22. siječnja 2026. putem elektroničke pošte, uputila svoj zahtjev tužitelju i to na adresu: vaterpolo@hvs.hr koja je navedena kao adresa tužitelja, kako na službenim stranicama tužitelja, tako i u dopisu tužitelja od 3. ožujka 2026. S obzirom da je tužitelj u svom dopisu od 3. ožujka 2026. naveo da zahtjev nikada nije zaprimljen, od tužitelja je dana 10. ožujka 2026. zatraženo očitovanje vezano za zaprimanje predmetnog zahtjeva odnosno da tužitelj izvrši provjeru je li dana 22. siječnja 2026. zaprimio zahtjev bilo u ulaznoj pošti, neželjenoj pošti, prilagođenoj mapi ili slično te da se očituje o utvrđenom. Također, dana 17. ožujka 2026. tuženik je tužitelju, vezano za navedeno, uputio i požurnicu te je činjenica da se tužitelj nije očitovao vezano na traženje i požurenje tuženika. Tuženik u odnos na navod tužitelja da nema saznanja o sadržaju spisa, KLASA: 008-04/26-01/207, ističe kako se radi o predmetu koji se vodi u Uredu tuženika, a u kojem je Hrvatski veslački savez 24. ožujka 2026. obavijestio tuženika da su zaprimili zahtjev za pristup informacijama zainteresirane osobe koji se odnosi na tužitelja te su kontaktirali predstavnika tužitelja i istom dana 22. siječnja 2026. putem elektroničke pošte dostavili zahtjev. Dakle, ne samo što je zainteresirana osoba direktno uputila svoj zahtjev tužitelju, već je identičan zahtjev tužitelju dostavilo i drugo tijelo javne vlasti, tj. Hrvatski veslački savez. Vezano za navode tužitelja kako se takva dostava zahtjeva ne može smatrati urednom dostavom zahtjeva, tuženik ističe kako takvi zaključci tužitelja, kao i opisano postupanje tužitelja, upravo ukazuju na povredu prava zainteresirane osobe u ostvarivanju prava na pristup informacijama od strane tužitelja. Tuženik dodatno napominje kako je ustupanje nenadležnih podnesaka propisano u članku 18. Zakona o općem upravnom postupku, a i u Zakonu o pravu na pristup informacijama te je u konkretnom slučaju kod ustupanja zahtjeva upravo došlo do primjene Zakona o općem upravnom postupku, a ne do njegova kršenja. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao i zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

4. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu u bitnom iznosi kronologiju predmetnog postupka, ujedno navodeći kako raspolaže elektroničkom porukom iz koje jasno proizlazi da je zahtjev dana 22. siječnja 2026. u 15:44 sati poslan upravo tužitelju na adresu elektroničke pošte vaterpolo@hvs.hr, a radi se o adresi koju je i tuženik u žalbenom postupku utvrdio kao službenu adresu elektroničke pošte tužitelja. Navodi kako tužitelj ne prilaže nikakav objektivan dokaz kojim bi osporio slanje ili zaprimanje te poruke. Nadalje navodi da je tuženik tijekom žalbenog postupka dodao provjeravao okolnosti zaprimanja zahtjeva pa se tužitelj u upravnom sporu ne može s uspjehom pozivati na navodno ne zaprimanje zahtjeva, dok istodobno negira i naknadne pozive

tuženika da se o istom očituje. Zaključno ističe kako tuženik nije prekoračio svoje ovlasti niti je osporeno rješenje nezakonito, već je postupio u okviru izričite zakonske ovlasti iz članka 25. stavka 7. Zakona o pravu na pristup informacijama pri tome dajući uputu tužitelju za postupanje po zahtjevu za pristup informacijama. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev i zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora te da se naloži tužitelju da mu nadoknadi troškove za sastav odgovora na tužbu.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Odlučujući o tužbi tužitelja, ovaj Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanja stranaka koje su sudjelovale u upravno-sudskom postupku te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Tuženik je u osporenom rješenju i u odgovoru na tužbu dostatno obrazložio da je zainteresirana osoba zahtjev za pristup traženim informacijama uputila na službenu adresu Hrvatskog vaterpolskog saveza vaterpolo@hvs.hr, te da je identičan zahtjev Hrvatski veslački savez dostavio tužitelju 22. siječnja 2026. pa je osnovan zaključak tuženika kako razlozi za nerješavanje predmetnog zahtjeva od strane tužitelja nisu osnovani.

8. Slijedom navedenog proizlazi da je tuženik osnovano naložio tužitelju da riješi zahtjev za pristup informacijama zainteresirane osobe pri tome dajući jasnu uputu za postupanje po podnesenom zahtjevu uz pridržavanje mjerodavnih odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", 25/13., 85/15. i 69/22.).

9. Slijedom svega navedenog ovaj Sud ocjenjuje da tužitelj tužbom nije osporio pravilnost postupanja tuženika u žalbenom postupku, a niti je doveo u sumnju zakonitost rješenja tuženika, budući da navodi tužitelja ne korespondiraju s dokumentacijom dostavljenom tijekom upravnog spora i upravnog postupka kao i navodima stranaka.

10. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", 36/24. i 39/26.) odlučiti kao u izreci presude.

11. S obzirom da tužitelj nije uspio u upravnom sporu nema pravo na naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 147. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

12. Tužitelj, budući da je izgubio spor u cijelosti dužan je nadoknaditi zainteresiranoj osobi troškove upravnog spora, odgovora na tužbu, sukladno Tbr. 27. točka 1. alineja 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", 138/2023. i 107/25.).

U Zagrebu 22. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.